

USCA

POST

KONTAKTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE

Redactie: A. van Herk Tel. 030-881741
Livingstonelaan 193 - 3526 HD UTRECHT
September 1984 Nummer 20

BIJ HET 50^e NUMMER VAN ONS ORGAAN

Bij dit Jubileumnummer gaan wij over op een nieuwe, door Ruud Lourens ontworpen kop, die meer in overeenstemming is met de huidige status van Vereniging. Dat deze 50^e uitgave nummer 20 draagt komt, omdat er 30 KONTAKT ORGANEN aan vooraf gingen in de jaren 1970-1979.

De 50 nummers tellen meer dan 1150 pagina's met ruim 300 artikelen en zo'n 200 berichten. Druk-, kopieer-, snij- en verzendwerk werd in 15 jaren voor 99% door ons lid Haje Wendt verzorgd, bijgestaan door zijn vrouw Miep.

Onder de drie tot dusverre voor ons orgaan gebruikte koppen zijn drie redacteurs vermeld geweest.

C.V. ten Brink tekende in de jaren 1970-77 voor de eerste 18 nummers van het KONTAKT ORGAAN.

A. van Hulst nam de andere 12 nummers onder zijn hoede en vervolgens 13 afleveringen van USCA POST. Daarna trad de huidige redacteur in functie.

Vermeldenswaard is, dat de naam USCA POST werd uitverkoren via een verkiezing door de leden uit een tiental voorgestelde namen. Op drie Nationale Tentoonstellingen, in de jaren 1979, 1981 en 1982, werd onze Literatuur inzending bekroond, tweemaal met verzilverd brons en eenmaal met brons. Bij die inzendingen nam ons verenigingsorgaan een voorname plaats in.

Zomer 1984

De Voorzitter

AMERIKAANSE TANDINGVARIATIES

Er valt weer iets te melden over recente Amerikaanse zegels, die met twee verschillende tandingen blijken te bestaan. Al eerder noemden wij de Philip Mazzei luchtpostzegel C 98, die zowel met Bull's Eye als met Electric Eye tanding verscheen. Hetzelfde blijkt het geval te zijn met de Love zegel van 1982, Scott nummer 1951.

En nu moeten we vakjes in ons album gaan bijtekenen voor de 20 c "Flag over Supreme Court", Sc. 1894, en voor de vier se-tenant 40c Olympics luchtpostzegels, Sc. C 105-108, ook weer vanwege de tanding.

Op het ogenblik worden voor het perforeren drie technieken toegepast, namelijk:

1. de on-press of bull's eye techniek. De perforatie is hierbij opgenomen in de productielijn van de pers. De papierbanen worden onmiddellijk na het drukken geperforeerd, en wel tegelijkertijd horizontaal en verticaal, net zoals vroeger bij de harrow perforatie. De gaatjes registreren volmaakt, vandaar "bull's eye". De tandinglijnen lopen niet door in de velranden. De tandingmaat staat in de catalogus als 11, maar is in feite 11,1. Deze methode wordt gevolgd bij de Andreotti Multicolor Gravure Press

en bij de Gravure-Intaglio Combination Press "A", u weet wel, die met die floating plaatnummers.

2. de L-perforatie, een lijntanding waarbij de horizontale en de verticale perforatie na elkaar worden aangebracht, nadat het papier in de machine een haakse hoek heeft gemaakt. De gaatjes registreren natuurlijk niet, hoogstens bij geweldig toeval, en ze lopen door in de velranden. De maat is volgens de catalogus ook 11, maar in werkelijkheid 10.8.

3. de electric eye tanding, ook een lijntanding, dus horizontaal en verticaal afzonderlijk bewerkt, maar zonder dat het papier een draai hoeft te maken. De tanding loopt door in de velranden, maar houdt in de breedste velrand vlak vóór de kant op. De maat is $10\frac{1}{2} \times 11\frac{1}{4}$, of omgekeerd natuurlijk, en die noemt de catalogus wél, zij het als $10\frac{1}{2} \times 11$.

De enige zegel, waarbij deze drie technieken alle zijn toegepast, is de Kerstzegel van 1975, Sc. 1580, die met het opschrift "Merry Christmas" en zonder waardecijfer.

Nadat de 40 c Olympics op de Andreottipers waren gedrukt, ontstond bij het perforeren een panne. Daarom werden de papierbanen op maat gesneden voor de L-perforator en verder met die machine afgewerkt. Volgens de catalogus allebei tanding 11, maar als u ze op elkaar legt is het verschil duidelijk te zien.

Hetzelfde gebeurde met de op de A-pers gedrukte Flag over Supreme Court velzegel van 20 cent. En praktisch tegelijkertijd veranderde men bij deze zegel van papiersoort. De on-press geperforeerde zegels hebben een glanzende gom, de andere een matte.

GEPERFOREERDE ZEGELS VAN CANADA

Door G.G. Cohen

Zo nu en dan komen we ook bij Canadese zegels exemplaren tegen, die zijn geperforeerd met kleine gaatjes, die samen letters vormen. Het perforeren van zegels bestaat al heel lang. Reeds vrij vroeg na het invoeren van de postzegel ontdekten instellingen en bedrijven, die er een zeer groot gebruik van maakten, dat door diefstal nogal wat verliezen werden geleden. Door de zegels echter op een bepaalde wijze te perforeren kon men dit euvel op effectieve wijze bestrijden. Reeds van 1868 af was het in Engeland toegestaan om op deze manier zijn postzegels te merken en dus te kunnen identificeren.

In verschillende andere landen van Europa werd dit in de 70er en de 80er jaren van de vorige eeuw eveneens toegestaan.

Naar het schijnt had voor Canada hierbij de primeur de boekhandelaar W.J. Gage & Co in Toronto; dit bedrijf begon in 1888 de letters W J G te perforeren in o.m. de Small Queen 3 c. Pas in 1910 werd het perforeren van postzegels in Canada officieel toegestaan, doch met de beperking, dat de perforatie geen reclameboodschap of iets dergelijks mocht bevatten, maar uitsluitend moest dienen voor identificatie-doeleinden.

Niet alleen postzegels werden geperforeerd, ook belastingzegels en, in een enkel geval, zelfs postwaardestukken. Naast de Canadese waren er ook bedrijven uit de USA met één of meer vestigingen in Canada, die Canadese zegels perforeerden. Ook van hen zijn lettercombinaties te vinden.

We kunnen de perforaties in twee groepen onderscheiden:

- I. de perforatie O H M S (On His Majesty's Service), en
- II. de overige perforaties.

I. OHMS. Deze kennen we in twee soorten:
a) met letters van 5 gaatjes hoog (afb. 1 op bladzijde 427), en

b) met letters van 4 gaatjes hoog (afb. 2).

a) Het 5-gaats type was in gebruik van 1912 tot 1939. Men vindt deze perforatie op bijna alle post-, luchtpost- en Special Delivery zegels uit die jaren.

b) Het 4-gaats type werd gebruikt van 1935 tot 1949. Na die tijd werden de bekende opdrukken "OHMS" en "G" gebruikt.

Van deze beide typen OHMS-perforatie bestaan vele en gevaarlijke vervalsingen!!

II. De overige perforaties.

Deze worden ook wel "Perfins" genoemd, een samentrekking van de woorden "Perforated Initials". Er bestaan ongeveer 300 verschillende lettercombinaties, van A C o (Armour Company) tot WW/JR (William Wrigley Junior), zie afbeelding 3.

Voor het perforeren waren speciale machientjes ontwikkeld, die één of meer velrijen tegelijk konden perforeren. Een aantal typen, waaronder OHMS, bestaan ook kopstaand en naar links of rechts gekanteld.

Veel voorkomende initialen zijn o.a.: CBC (Canadian Broadcast Corporation), BT (Bell Telephone), CNR (Canadian National Railway), CPR (Canadian Pacific Railway), en LA (Legislative Assembly).

Er komen enkele perforaties voor, waarbij de letters niet gevormd worden door gaatjes, maar waarbij de hele letteromtrek is uitgeponst (afb. 4).

Bedrijven met meer kantoren konden hun zegels ook nog per vestiging identificeren, door op een tevoren gecodeerde plaats in de zegel een extra gaatje te ponsen. Dit werd o.a. gedaan door de Great Western Life Insurance Company (GWL), Afb. 5

Het verzamelen van perfins is een aardige en weinig kostbare bezigheid. De British North American Philatelic Society heeft er een handzaam boekje over uitgegeven, samengesteld door de BNAPS-Perfin Study Group.

N.B. Alle afbeeldingen, behalve afb. 5, tonen de zegels aan de achterzijde, en de perforaties dus in spiegelbeeld.

TE LAAT GEBOREN

door A. van Herk

Al tijden lang had ik het vermoed, maar nu weet ik het zeker. Ik ben 80 jaar te laat geboren. Het toeval speelde me namelijk een door de tijd vergeten exemplaar in handen van de "Standard Postage Stamp Catalogue", die de "Scott Stamp & Coin Co. Ltd." te New York uitgaf in 1903, de 62e editie.

Een boekje van zo'n 750 blz dundrukpapier, ter grootte van een pocket, in een stevig bandje gebonden, waarvan men toen voor 50 cents eigenaar kon worden. Tot mijn verbazing stond de Hele Wereld er in! Mét 7 blz "Hints for Collectors" en mét een lijst van uitdrukkingen in drie talen.

De hele USA + Confederate States beslaat 70 blz, inclusief provisionals, locals, officials, postwaardestukken en revenues, maar uiteraard zonder air mail. En heel Canada vindt u op 4 bladzijden.

De nummers van de USA-frankeerzegels lopen tot 299, waarbij 27 provisionals, want Scott nummerde in 1847 gewoon door: onze nrs 1 en 2 heetten toen nog 28 en 29, en ze stonden genoteerd voor \$ 7.50 en 20.- postfris, en voor \$ 0.70 en 4.00 gebruikt, en de dollar deed toen f 2.50....

Een portzegel werd nog een "unpaid letter stamp" genoemd en bij de stamped envelopes,

waarvoor alleen de waarde voor cut squares is vermeld, werd achter het catalogusnummer het nummer van het betreffende vakje in het International Postage Stamp Album genoemd, dat Scott voor \$ 1.- franco huis leverde.

De omschrijvingen waren hier en daar recht voor z'n raap. Zo wordt van de eerste Plimpton enveloppen eerst droogweg vastgesteld, dat de profielen slecht zijn uitgevallen en niet meer zijn dan armzalige namaak van de fraaie Reay-gravures, en vervolgens wordt bij de 10 cent, Die 1, Sc. U 187/188, waar bij Scott nú discreet opmerkt "very large head", rondweg de kwalificatie "Booby Head" vermeld, zo iets als "hoofd van een grote lummel". En bij de 12 cent Scott U 195/197, waar vandaag netjes bijstaat "ear prominent, chin receding" - oor in het oog vallend, kin terugwijkend, vindt u de bondige omschrijving "face idiotic"! Ook voor de kleuraanduidingen bleef men kennelijk wat dichter bij huis. De Sc. 257 en 272, dat zijn de 8 c waarden van 1894 en 1895, die heden ten dage "violet brown" zijn, waren toen nog "puce" oftewel vlokleurig. Dat sprak kennelijk beter aan.

Kostelijk zijn de aanbiedingen van Scott in advertentievorm. Wat dunkt u van "surcharge measurers", opdrukmeters in de vorm van een soort regelbare passer: \$ 1.25, een set van "7 philatelic maps of the world": \$ 0.30, "electrotypes of stamps", cliché's van de door Scott gebruikte illustraties: \$ 0.40, het beroemde boek "The Postage Stamps of the United States" van John N. Luff: \$ 7.50, en als klapstuk "cheap sets of stamps", zoals Sc. 1 + 2 van de USA voor \$ 3.50, en de hele Columbusserie ongebruikt, evenals de Canadese Jubileeserie postfris compleet: \$ 20.- Ik houd er maar over op. Ik zei het al: 80 jaar te laat geboren ...

Al bestaat de eigen postdienst van Palau nog maar kort, de lijst van haar uitgaven is al knap lang. En blijkbaar doet een goed voorbeeld ook hier goed volgen, want nu zijn andere delen van het Amerikaanse mandaatgebied in de Stille Oceaan inmiddels ook postaal zelfstandig geworden. Sinds 2 mei 1984 geeft de Republiek van de Marshall Eilanden eigen zegels uit, en van 12 juli 1984 af ook de Gefedereerde Staten van Micronesië. Omdat al die nieuwe postzegel-landen deel blijven uitmaken van het Amerikaanse Trusteengebied kunnen ze worden beschouwd als te behoren tot "ons" verzamelgebied: U.S. Possessions.

De Marshall Eilanden bestaan uit 1152 eilanden, samen goed voor 870 riffen, 5 koraaleilanden en 29 atollen. Het gebied beslaat ruim 460.000 km², maar het landoppervlak is maar 180 km². 24 Atollen zijn bewoond door in totaal 33.000 mensen. Zestig procent daarvan woont op Majuro, dat tevens het bestuurscentrum is, en op Ebeye. Andere bekende atollen zijn Bikini en Eniwetok, u weet nog wel waarom. De Kwajalein Lagune is een scheepsskerkhof uit de 2e wereldoorlog en diende later als doelwit voor proefraketten, die werden gelanceerd van Vandenberg Air Base in Californië, 6700 km verderop. De eilanden waren Spaans van 1686 tot 1885, vervolgens een Duits protectoraat tot 1914, daarna Japans. Sinds 1947 zijn ze in beheer bij de USA, namens de UNO. In 1979 werd een eigen regering gevormd en onlangs sprak de bevolking zich in een referendum uit voor een "Compact of Free Association" met de USA. Dit pact brengt binnenlandse autonomie, een eigen postdienst, en financiële steun

van de USA, die de verdediging en de buitenlandse zaken blijven behartigen. De jonge republiek opende een Filatelistische Dienst: het Marshall Islands Philatelic Bureau, Dept. L, Box 59648, Washington DC 20012.

De Federated States of Micronesia brachten hun eerste zegels uit op 12 juli 1984, de dag waarop hun eigen post in werking trad. Het was een in Ierland gedrukt blok van 4, met kaarten van de eilanden waarop de hoofdsteden liggen. De Federatie omvat namelijk vier staten: Yap, 122 km² en 8000 inwoners, Truk, 120 km² en 90.000 mensen, Ponape, dat nu Pohnpei wordt gespeld, 500 km², 24.000 inwoners, en Kosrae.

In 1965 kreeg Micronesië als eerste stap naar zelfbestuur een parlement en op 12 juli 1978 een grondwet, die op 10 mei 1979 van kracht werd. Op 21 juni 1983 aanvaardde het volk, net als op de Marshall Eilanden, een "Compact" met de Verenigde Staten. Op 12 juli verscheen ook een serie van drie luchtpost zegels, die werd gedrukt bij "on-ze" Joh. Enschede & Zn.

Wie deze nieuwe Pacificstaten wil gaan verzamelen doet er verstandig aan maar alvast een partij heel dikke blanco albums aan te schaffen!

VRAAG 14

Wie kan de verklaring geven van het feit, dat in de Scott Catalogus voor Canada sommige nummers zijn overgeslagen bij de doorlopende nummering? Voorbeelden van ontbrekende nummers: 6, 48, 49, 185-189, 307, 308 enz.

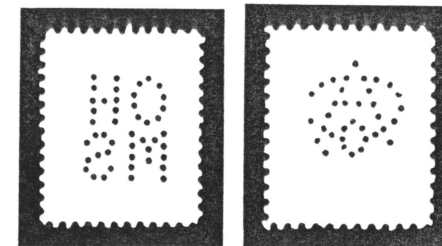
Antwoorden graag aan de Redactie.

In Usca Post nr. 1 van maart 1980 drukten wij op blz 11 een plaatje af van het postkantoor in Ochopee, Florida, het kleinste van de USA. Wij vroegen nu de postmaster aldaar om een beter plaatje, en toen kregen we meteen wat meer bijzonderheden te horen. De afmetingen zijn toch niet zó miniem als het krantebericht ons destijds wilde doen geloven. Het gebouwtje meet 2.55 x 2.21 m. Het heeft geen stromend water en geen air conditioning, vandaar dat men er - gezien ook het klimaat in Florida - maar geen wachtkamer in heeft gebouwd. In het plaatsje worden 40 gezinnen bediend door het kantoor van postmaster Evelyn Shealy, en een contractant bedient nog eens 160 weg-brievenbussen op een route van 198 km. Het schijnt, dat Washington dit post office nu officieel het predicaat "kleinste van de USA" heeft verleend. Zie de afbeelding op blz 428.

Een mooie gelegenheid om nu óóg een paar van die USPS-records te melden. Het noordelijkste postkantoor is Barrow, Alaska, het zuidelijkste is Pago Pago op Samoa, dat tevens het meest westelijk gelegen kantoor is. Het verst oostwaarts ligt Majuro op de Marshall Eilanden (de datumgrens is oorzaak van dit grapje). Het hoogst gelegen kantoor is Leadville in Colorado, het laagst ligt Mecca, California. Het koudst is Wainwright, 289 km boven de poolcirkel in Alaska, het heetst is Death Valley in California. Het laagste ZIP nummer heeft de Reader's Digest Association in Pleasantville, New York; 00401, en het hoogste heeft Ketchikan, Alaska: 99950.

O ja, en de beste club voor USA-verzamelaars in Nederland is, ach, dat weet u immers al! Weten uw kennissen het ook al?

GEPERFOREERDE ZEGELS VAN CANADA

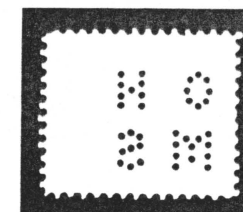

1

3

3

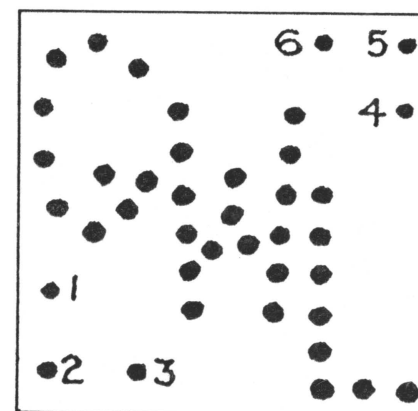

2

4

EXTRA PERFORATIE

5

GEEN: WINNIPEG, MAN.
1 : TORONTO, ONT.
2 : HALIFAX, N.S.
3 : MONTREAL, QUE.
4 : VANCOUVER, B.C.
5 : ST. JOHN, N.B.
6 : CALGARY, ALB.

OCHOPEE, FL 33949

HET KLEINSTE POSTKANTOOR VAN AMERIKA

PORTZEGELS VAN CANADA

MORE TO PAY

H-PD2

MORE-TO-PAY

H-PD4

MORE To PAY.

UNPAID ⁷ DUE Due

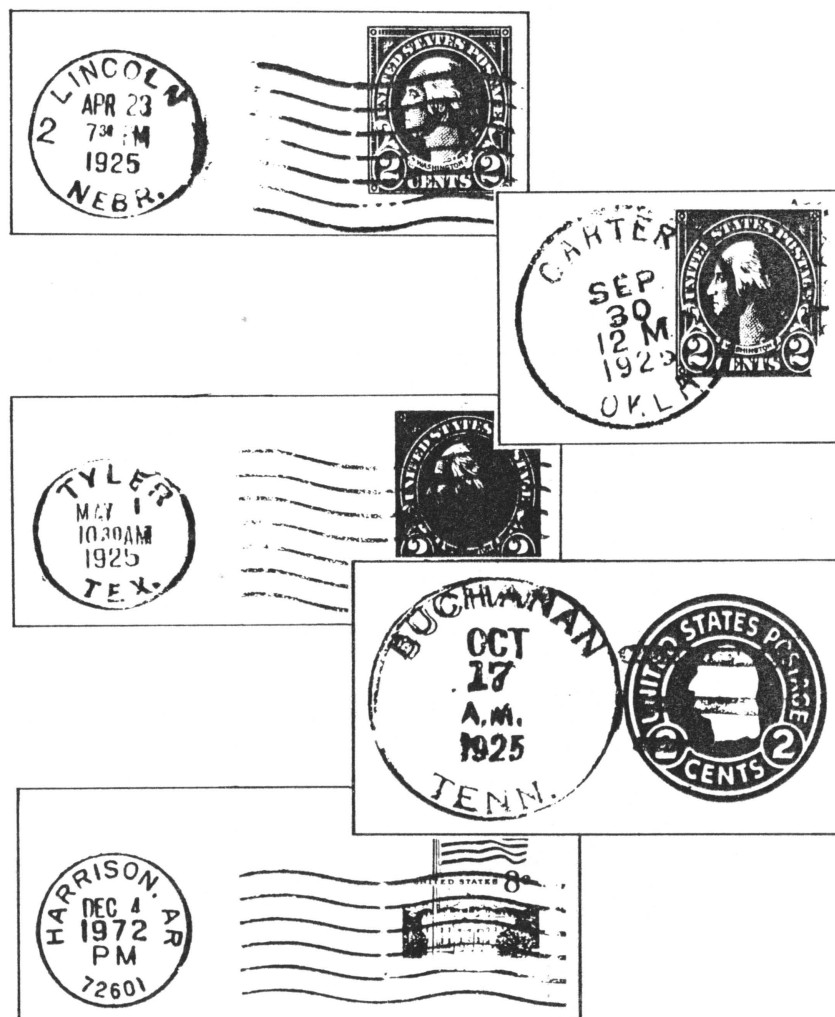
2

3

NAMEN VAN PRESIDENTEN

Deze illustraties behoren bij het artikel van "collega" A. Hessels over "Naar presidenten van de USA genoemde plaatsen", in Usca Post 19, blz 395. Zij werden te laat ontvangen, maar die schade halen wij nu in.

(DE EERSTE VIER PORT SERIES VAN CANADA) door G.G. Cohen

Per 1 juli 1906 werd in Canada een nieuwe regeling van kracht met betrekking tot het innen van onvoldoende frankering op brieven en andere poststukken. Tot dan toe had het postkantoor van verzending het bedrag van de nog te betalen port met de hand geschreven aangegeven. Later gebeurde dito.a. met handstempels "More to Pay" (afb. 1 op blz. 429), later met "Unpaid" (afb. 2) of "Due" (afb. 3).

Van 1 juli 1906 af echter ging de Directie der Posterijen speciale zegels uitgeven. Deze zegels dienden dan te worden geplakt en afgestempeld als gewone postzegels, op de verzendende postkantoren, en het op de zegel(s) vermelde bedrag moest bij ontvangst worden voldaan.

De eerste Canadese portzegels vertonen het bekende - overigens weinig Canadees aandoende - acanthusblad motief. De serie verscheen in eerste instantie in drie waarden: 1, 2, en 5 cent. Het acanthusmotief en het cijferveld werden omgeven door een mechanisch aandoende decoratie van het soort, dat we b.v. ook kennen van de onderste velranden van de Admiraalzegels, en dat trouwens ook voorkomt op de zijkanten van de velranden bij de 2 c 1906. Deze eerste serie portzegels bleef in gebruik tot 1930, dus 24 jaar. Gedurende die tijd werden verschillende platen gebruikt. In 1928 werd de serie aangevuld met de waarden 4 en 10 cent, zodat we uiteindelijk vijf verschillende waarden kennen. De zegels werden, evenals de volgende series, gedrukt bij de American Bank Note Company te Ottawa, in lijntanding 12 x 12. Er bestaan een aantal proeven, in zwart en in donker purper. De 1, 2 en 5 cent bestaan ook ongetand. Van de

1 cent bestaan er 3 platen, van de 2 cent 5 platen, van de 5 cent 3 platen, van de 4 cent (1928) 1 plaat en van de 10 cent (1928) ook 1 plaat. De onderlinge verschillen van de platen zijn klein: alleen in de letters ziet men enig onderscheid. Op een aantal randzegels en op velranden treft men plaatsingsstippen (position dots) en lijnen aan. De velrand-decoratie (alleen bij de 2 cent) is van het type Boggs A (plaat 3, 1917) of van Boggs D (plaat 4, 1920-1924). Op de velranden van de 5 cent vindt men soms positiepijlen, ter bepaling van de plaats voor het perforeren. De zegels werden tot circa eind 1924 gedrukt volgens de natte methode, d.w.z. het drukken had plaats op nog vochtig papier. Dit werd pas na het drogen gegomd en geperforeerd. Daar het papier tijdens het drogen altijd enigszins kromp in de lengterichting, wordt het zegelbeeld iets lager dan indien gedrukt volgens de droge methode, namelijk resp. ± 17.25 mm en ± 18 mm. Een leuk uitzoekwerkje! Uiteraard komen alleen de waarden van vóór 1924 ook in de natte druk voor: 1, 2 en 5 cent. Ze zijn dan afkomstig van de platen 1, 2, 3 en soms 4.

In oktober 1924 nam de drukker een proef met het drukken op dun papier, zoals we dat ook kennen bij de Admiraalserie. Bij de portzegels bestaan ze in de 1, 2 en 5 cent, ze zijn aan de achterzijde duidelijk als zodanig herkenbaar; ze zijn gedrukt volgens de natte drukmethode. Hoewel de meeste catalogi slechts twee kleuren aangeven bij deze serie, namelijk violet en roodviolet, vinden we bij nadere beschouwing in de 1, 2 en 5 cent ook nog de tinten grijsviolet en matviolet, en in de 4 en 10 cent helder violet.

De tweede portserie vertoont eveneens het acanthusmotief, maar dan aan de bovenzijde naar binnen gekruld. Deze serie kent maar

weinig interessante bijzonderheden. Hij verscheen in de waarden 1, 2 en 4 cent (juli-augustus 1930), 5 cent (december 1931) en 10 cent (augustus 1932). Alleen de 10 cent is horizontaal ongetand bekend. De kleur is steeds helder violet, de tanding is lijntanding 11 x 11. Deze serie bleef maar kort in gebruik, want al spoedig gingen de Canadese Posterijen over op het tweetalige systeem, zodat reeds in december 1933 de derde serie portzegels uitkwam, met ditmaal naast de woorden POSTAGE DUE ook A PERCEVOIR.

Deze derde serie was zo mogelijk nog simpeler uitgevoerd dan de eerste beide. Hij verscheen in vier waarden: 1, 2, 4 en 10 c. De kleur was steeds mat violet, de tanding lijntanding 11 x 11. Van de 1 cent zijn ongetande exemplaren bekend. Voor elk van de vier waarden werd slechts één plaat gebruikt. Ook van deze serie is weinig belangwekkends te melden, alleen dat papier met verschillende dikten werd gebruikt, dit zijn echter kleine verschillen.

De vierde serie portzegels verscheen alweer in 1935. Hier was het liggende zegelbeeld gewijzigd in een staand, en de perforatie werd weer 12 x 12 lijntanding. Deze serie bleef nog langer in gebruik dan de eerste, en wel tot 1965, dus 30 jaar. Ondanks dat, zijn er niet veel verschillen in beeld, papieren e.d. Wel kennen we, naast de in de catalogi genoemde kleur violet, de tint roodachtig violet, vermoedelijk afkomstig uit de jaren 1940-1950. De oorzaak daarvan is schrijver dezès niet bekend. De vierde serie bestaat uit de waarden 1, 2, 4 en 10 cent, daterend uit 1935, aangevuld met de 5 cent in 1948, de 6 cent in 1957 en de 3 cent in 1965. Alleen van de vooroorlogse waarden 1, 2, 4 en 10 cent zijn ongetande exemplaren bekend. Bij deze serie werd voor het eerst

het jaartal van de plaat in het zegelbeeld verstopt (afb. 4), behalve bij de 3 cent, waar de cijfers 3 5 werden weggelaten.

Hoewel brieven met portzegels in de catalogi niet hoog zijn geprijsd, zijn ze toch vrij moeilijk te vinden, en dubbel en dwars het verzamelen waard.

(GEEN SERVICE INDICATORS MEER IN DE USA)

Eigenlijk is er op 3 februari 1984 iets bijzonders gebeurd. Er verscheen toen in de Amerikaanse serie Vervoermiddelen een rolzegel van 11 cent, met een Rail Road Caboose erop, een conducteurswagentje uit de jaren 1890. Maar wat er óók op stond was de aanduiding Bulk Mail, de service indicator, die aangeeft dat een zegel bestemd is voor 3e klas partijenpost. Allemaal nog niets bijzonders, hoor ik u zeggen. Maar! Dit was de eerste Bulk Mail zegel met een frankeerwaarde, die niet in een breuk is uitgedrukt. Deze keer geen 7.7, 7.9, 8.4, 9.3 of 10.9 cent, maar mooi een heel getal: 11 cent.

Wij zouden bijna gaan geloven dat de Postdienst dit gedaan heeft om bevrijd te worden van het blijkbaar onuitroeibare gezeur over de vraag, of Bulk Mail zegels en Auth. Nonprofit Org. zegels nu wel of niet geldig zijn voor gewone post. Heel wat postmasters menen, al dan niet in de war gebracht door de tiendelige breuken, dat dit niet het geval is en die sturen zulke brieven retour aan de afzender "for postage": om er geldige postzegels op te plakken!

Dat is fout. Het Domestic Mail Manual zegt: "Alle door de U.S.A. sinds 1860 uitgegeven postzegels zijn geldig voor frankering van elk punt in de U.S.A. of van elk ander punt, waaraan een binnenlandse postdienst van de U.S. wordt onderhouden." In de praktijk betekent dit, dat Bulk zegels wel degelijk geldig zijn

voor gewone brieven, als er maar geen precancel op staat, en alleen in binnenlands verkeer. Buitenlandse postdiensten hoeven tenslotte geen weet te hebben van Bulk Mail, en dat zou maar moeilijkheden geven.

Aan die verwarring is een eind gekomen. De service indicators worden niet meer op de zegels gedrukt, maar in de precancels opgenomen. Dat gebeurde voor het eerst met de Baby Buggy zegel van 7.4 cent, die uitkwam op 7 april. De nog lopende zegels mét indicator blijven geldig, maar er komen geen nieuwe meer bij. De 11 cent Bulk Mail zegel was dus de laatste van deze Mohikanen.

(THE AMERICAN WOMAN door Tom Sittrop)

In maar weinig landen worden zo vaak beroemde vrouwen op postzegels afgebeeld als in de Verenigde Staten. Ter ere van de Amerikaanse Vrouw werd in 1960 een bijzondere zegel uitgegeven: Sc. 1152.

The American Mother. De Amerikaanse moeder speelt een grote rol in het gezin, maar ook in de maatschappij. Aan al die moeders opgedragen is het beroemde schilderij van James Whistler: Sc. 737.

Gold Star Mothers. Moeder zijn kan ook zijn verdrietige kanten hebben. In 1943 verscheen een speciale zegel om de moeders te eren, die hun zoon hadden verloren in de strijd gedurende de Tweede Wereldoorlog: Sc. 969. Een gouden ster, soms met rouwlint, werd voor het raam gehangen als het droevige nieuws was binnengekomen.

Family Planning. Zonder inspraak en zonder medewerking van de vrouw is gezinsplanning natuurlijk niet mogelijk. Vooral de moderne Amerikaanse Vrouw heeft hierover veel te zeggen. Hier is Moeders wil ook Wet. Sc. 1455.

Virginia Dare. Was de eerste blanke baby, die op 18 augustus 1587 in de Nieuwe Wereld werd geboren. Zij werd uit Engelse ouders geboren op Roanoke Island, Virginia Colony, de huidige staat North Carolina. Sc. 796. Martha Washington. (1731-1802). Natuurlijk werd de echtgenote van de eerste president van de V.S. op postzegels afgebeeld. Haar invloed, ook in politiek opzicht, mag niet worden onderschat. Sc. 805 e.a.

Dolley Madison was de echtgenote van de 4e president van de V.S. Haar rol als gracieuze gastvrouw bezorgde de nieuwe staat veel vrienden. Sc. 1822.

Betsy Ross (1752-1836), geboren als Elizabeth Griscom, wordt beschouwd als de ontwerpster van de eerste Amerikaanse "Stars and Stripes". Het ontwerp zou in juni 1776 getoond zijn aan een geheim comité, bestaande uit George Washington, Robert Morris en Colcnel Ross, een oom van haar in de Vrijheidsoorlog gesneuvelde man. Sc. 1004.

Ook in de Vrijheidsoorlog (1776-1783) hebben vrouwen hun bijdrage geleverd aan de overwinning. Op postzegels werden geëerd: Sybil Ludington (1761-1839), die, slechts 16 jaar oud, in de donkere nacht van 26 april 1777 door het land van Connecticut reed, de militie van haar vader tegemoet, die door haar tijdige waarschuwing een Engelse overval op Donbury kon voorkomen. Sc. 1559.

Molly Pitcher (1754-1852). Haar ware naam was Mary Hays en ze onderscheidde zich gedurende de Slag van Monmouth (28 juni 1778) door het kanon te bedienen, toen haar man als gevolg van de grote hitte het stuk niet meer kon hanteren en uitgeput werd weggedragen. Eerder had zij de bijnaam "Pitcher" (waterkruik) gekregen voor haar niet aflatende ijver en zorg, de mannen van water te

voorzien gedurende deze snikhete dag. He-laas geen afbeelding van Molly Pitcher, maar slechts een opdruk op de 2 cent Washington uit de koerserende serie: Sc. 646.

Service Women. Een zeer verdienstelijke bijdrage in de oorlogsinspanning gedurende de Tweede Wereldoorlog werd geleverd door de vrijwilligsters in de militaire vrouwenafdelingen van leger, vloot, luchtmacht en mariniers. Sc. 1013.

Women Marines werden geëerd op de bijzondere briefkaart Sc. UX 56 van 1968, uitgegeven ter gelegenheid van het 25 jarig bestaan van het U.S. Women Marines Corps.

POLITIEK

Ook vrouwen, actief in de politiek, werden op postzegels afgebeeld:

Anna Eleanor Roosevelt (1884-1962), echtgenote van president Franklin D. Roosevelt, First Lady van 1932 tot 1945. Zij was zeer actief en werd na de dood van haar man politiek wel de meest actieve vrouw in de V.S.

Vertegenwoordigde de V.S. in de Verenigde Naties en was de voornaamste initiatiefneemster voor de Verklaring van de Rechten van de Mens (1948). Zij is afgebeeld op Sc. 1236 en op 11 oktober 1984 zal bij haar 100e geboortedag opnieuw een zegel met haar beeltenis uitkomen.

Frances Perkins (1880-1965) was de eerste vrouwelijke minister in de historie van de V.S. In 1933 werd zij benoemd tot minister van arbeid in het kabinet van president F. D. Roosevelt. In de moeilijke dertiger jaren heeft zij hard gevochten voor de invoering van een werkeloosheidsverzekering en haar ideeën hebben een belangrijke bijdrage geleverd tot de sociale hervormingen in het land.

Suffragettes. In een jong land met dynamische mensen was het logisch dat de Vrouwenbewegingen zeer actief waren. In 1920 kregen de vrouwen stemrecht: het begin van de emancipatie. Sc. 959.

Susan B. Anthony (1820-1906) was één van Amerika's suffragettenleiders, die met de ervaringen uit haar jeugd zich heeft ingezet voor de gelijkberechtiging van de Vrouw. Ook was zij zeer actief in de beweging, die de vrijmaking van de negerslaven voorstond (Sc. 784).

Lucy Stone (1818-1893). Feministe, suffragette en voorstandster van de afschaffing van de slavernij. Ook zij kwam door haar jeugd jaren, waarin de vrouw en moeder een ondergeschikte rol speelde, tot het besef dat zelfs ook in de Bijbel de man-vrouw verhouding foutief was vertaald.

In 1847 haalde zij als eerste vrouw en met lof een graad aan de Universiteit van Massachusetts. Zij was een uitstekend sprekerster en medestander van Susan Anthony.

Sc. 1293.

Elizabeth Cady Stanton diende reeds in 1848 tijdens de eerste "Woman Rights"-conventie in Seneca Falls een resolutie in voor gelijkberechtiging en stemrecht voor de Vrouw. Zij werd de voornaamste medewerkster van Susan Anthony, had een scherp gesneden pen, overtuigende overredingskracht en zij was een aantrekkelijke persoonlijkheid. Sc. 959.

Carrie Chapman Catt werd eveneens afgebeeld op Sc. 959, die in 1948 werd uitgegeven ter ere van 100 jaren van opgang van de vrouw. In 1890 werd zij Susan Anthony's waardevolle rechterhand. Zij had een opmerkelijk organisatietalent en was een uitstekend sprekerster.

Women's Clubs vinden we overal in de wereld waar Amerikaanse vrouwen wonen. In eigen stad heeft de locale Women's Club heel veel invloed op allerlei zaken, die het welzijn van de bewoners kunnen bevorderen. Sc. 1316.

Teachers. In het onderwijs, en vooral op de primary schools = de lagere scholen, wordt net als in Europa meestal les gegeven door vrouwelijke onderwijzers. Hun invloed op de vorming van het kind gedurende de eerste schooljaren wordt zeer groot geacht. De "teach" is een begrip bij de jeugd. Sc. 1093.

Grandma Moses (1860-1961). Anna Mary Robertson Moses ontpopte zich op 67-jarige leeftijd als een primitieve schilderes, die met haar "dabblinger oil" grote aandacht kreeg. In 1940, op 80-jarige leeftijd, kreeg zij een expositie in de Galerie Saint Etienne in New York. Haar bewonderenswaardige energie leverde prachtige landschapsschilderijen op. Zij was er een uitstekend voorbeeld van, dat een vrouw op hoge leeftijd nog zeer waardevolle prestaties kan leveren.

Grandma Moses is niet afgebeeld op de zegel die te harer ere werd uitgegeven. Sc. 1370 toont een van haar doeken: "De 4e juli".

Juliette Gordon Low (1860-1927) behoorde tot de high society van Savannah. Tijdens een van haar vele reizen in Europa ontmoette zij in 1911 in Engeland Sir Robert Baden Powell, de oprichter van de padvindersbeweging. Enthousiast geworden voor deze jeugdbeweging vormde zij op 12 maart 1912 de eerste twee "Girl Guides Patrols" van Amerika in Savannah. Zij was een uitstekende organisatrice, o.a. van het World Girl Scout Camp in de zomer van 1926 in de V.S. Zij is afgebeeld op Sc. 974. Ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de Girl Scouts USA verscheen in 1962 Sc. 1199.

LITERATUUR

Louisa May Alcott (1832-1882), schrijfster van naam in de nieuwe stroming in de literatuur, die in de 19^e eeuw ontstond: religieus gericht, vermengd met Oosterse motieven. Bekend suffragette. Haar belevenissen gedurende de Burgeroorlog worden beschreven in haar boek "Hospital Sketches". Sc. 862. Emily Dickinson (1830-1886), opmerkelijke dichteres, innemend, spiritueel, ongeveinsd en met een vanzelfsprekende beschaafdheid, die in haar gedichten alles terugbracht tot "Wie ben ik en wat is mijn relatie tot de andere dingen". Zij wist zich op opmerkelijke wijze los te maken van de irrealiteit van zoveel andere poëten. Sc. 1436.

Willa Cather (1873-1947), schrijfster van eenvoudige, eerlijke en elegische verhalen uit de heldhaftige periode van de trek naar het westen. Zij verhaalde van de pioniersgeest in die streken, maar belichtte ook, dat de hoop op succes in het harde pioniersbestaan niet altijd wordt gerealiseerd. Zij kreeg vele literaire onderscheidingen, zoals de Prix Femina Américain in 1933. Sc. 1487.

Edna Saint Vincent Millay (1892-1950), America's Best Love Poet, dichteres en schrijfster, studeerde aan het beroemde Vassar College (1913-1917). Bij het eindexamen voerde men haar poëtisch drama "The Princess marries the Page" op.

In 1923 kreeg zij de Pulitzer Prize voor haar "Ballads of the Harp-Weaver".

Nadat Amerika deelnam aan de tweede wereldoorlog leidde zij een actief leven met haar medewerking aan het Rode Kruis en de Writers' War Board en gebruikte haar gedichten als propaganda. Sc. 1926.

(Wordt vervolgd)